

Onze ziel reinigen met berouw

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ □ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ □ وَاللَّهُ □ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ (۱۳۵))
عَنْ أَسْمَاءَ بِنِ الْحَكَمِ الْكَلْبِيِّ قَالَتْ سَمِعْتُ عَلِيًّا يَقُولُ: ... وَحَدَّثَنِي أَبُو بَكْرٍ وَصَدَقَ أَبُو بَكْرٍ أَنَّهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:
« مَا مِنْ عَبْدٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا فَيُحْسِنُ الطُّهُورَ ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ. »

In het vers dat zojuist is voorgelezen zegt Allah (swt): **“En degenen die, wanneer zij een onzedelijke daad hebben begaan of zichzelf onrecht hebben aangedaan, Allah gedenken en (overtuigd) om vergiffenis vragen voor hun zonden – wie anders kan deze zonden vergeven dan Allah- en ophouden met (te volharden in) de handelingen waarmee zij zich bezig houden, en zich daarvan bewust zijn.”**¹ Vanuit de overlevering van Ebû Bekir zei onze Profeet het volgende: *“Als iemand een zonde begaat, vervolgens zich grondig wast, opstaat en twee gebedseenheden verricht, en dan vergiffenis vraagt aan Allah, zal Allah hem zeker vergeven.”*² In de Koran wordt bij de schepping van de eerste mens zijn fysieke structuur, oftewel zijn lichaam, aangeduid als “beshar”.³ Toen hem een ziel werd ingeblazen en hij dus het vermogen verkreeg om goddelijke verantwoordelijkheid te dragen, werd hij gekwalificeerd als “insan”.⁴ De belangrijkste fase in de overgang van mens naar mensheid wordt ons geleerd in het verhaal van Adam. Nadat de eerste mens zich naar de verboden boom begaf, overviel hem spijt en riep hij als volgt tot zijn Rab: **“Onze Rab, wij hebben onszelf onrecht aangedaan. Indien Jij ons geen vergiffenis schenkt en ons geen genade verleent, behoren wij zeker tot de verliezers.”**⁵

Beste broeders, zusters!

De wijsheid die Adam tot de eerste mens maakte, oftewel de plaatsvervanger op aarde, was zijn terugkeer naar Allah met berouw na het begaan van een fout. Uit dit verhaal begrijpen we dat de geschiedenis van de mensheid begon met berouw. Opnieuw leren we uit de Koran dat Iblis, die in opstand kwam vanwege hoogmoed, tegen Allah zei: *“U hebt mij doen dwalen.”* De zonde van de mens kwam voort uit het volgen van de begeerten van de ziel. De zonde van Iblis daarentegen kwam voort uit trots en hebzucht. Het mens worden van de mensheid vond plaats door zich van zonde naar gehoorzaamheid te keren. Het feit dat Iblis een duivel werd, kwam voort uit zijn voortdurende opstandigheid na zijn fout. Elke persoon staat voor de keuze tussen de eer van Adam zijn en de vernedering van een dienaar van Satan zijn. Zozeer zelfs dat zijn berouw de

troon bereikt en engelen jaloers op hem worden, ofwel hij zo diep zinkt in zonde dat zelfs de duivels zich over hem verbazen.

Beste moslims!

Tawbah (berouw) is het herinneren van het verbond van aanbidding dat we met Allah hebben gesloten. Elke persoon komt in verschillende fasen van zijn leven veel fouten tegen. Bewust of onbewust raakt men betrokken bij zonden. Ongetwijfeld is deze situatie het resultaat van het feit dat we ons in een beproeving bevinden. Na de zonde ontstaat er een gevoel van spijt; dit is een teken dat het licht van het geloof nog steeds in ons hart aanwezig is. We voelen ongemak in de situatie waarin we ons bevinden. Dit ongemak is eigenlijk een kans. We zijn verplicht om deze kans meteen te benutten om de helderheid van ons hart te behouden. In een oprechte toon moeten we onze spijt en verdriet aan onze Rab uiten door woorden van berouw uit onze mond te laten vloeien. We weten van de blijde tijding van onze Rab dat degene die oprecht om vergeving smeekt, als het ware een hart bereikt dat opnieuw geboren, brandschoon is. Hoewel de beloning van vergeving in het hiernamaals zal plaatsvinden, ervaart degene die berouw toont een vrede in het hart. Dit komt omdat hij de rust heeft bereikt van het niet volharden in de zonde en opnieuw de goedkeuring van zijn Schepper zoekt. Onze Rab legt in een overlevering uit dat wanneer iemand berouw toont, Hij net zo blij is als een persoon die water vindt in de woestijn. Zoals die persoon zich verheugt wanneer hij water vindt, verheugt onze Rab zich ook wanneer iemand berouw toont na het begaan van zonde. Laten we niet vergeten dat het gevoel van berouw een genade van onze Rab is, en de Koran leert ons inderdaad hoe we berouw moeten tonen.

Beste broeders, zusters!

Deze dagen waarin we de maand Rajap beleven, bieden ons onmisbare kansen. Laten we daarom de momenten waarop we alleen zijn als een kans beschouwen en met oprechte intentie vergeving vragen voor al onze zonden. Laten we niet nalaten om, in navolging van onze Rab, dagelijks honderd keer berouw te tonen. Laten we niet vergeten dat we elk moment van ons leven in de schaduw van goddelijke genade leven in deze wereldse leven, en dat we volledig afhankelijk zijn van de genade van onze Rab in het hiernamaals.

¹ Al-imran 3:135

² Ebû Dâvûd, Vitr, 26

³ Sad 38:71

⁴ Hidjr 59:29

⁵ Al-A'raf 7:23